

N:o 22.

Ank. till Riksd. Kansli den 11 Maj 1880, kl. 2 e. m.

Betänkande, angående en ännu oafgjord fråga rörande stämpelpappersafgiften.

Sedan Riksdagens båda Kamrar numera, med hufvudsakligt bifall till en af Kongl. Maj:t i ämnet afslåten nädig proposition, antagit en förordning, innefattande särskilda föreskrifter angående lagfart, inreckning och utmätning af jernväg, så ock i fråga om förvaltning af jernväg under konkurs, torde, för det fall att den sålunda af Riksdagen för dess del beslutade författnings erhåller kraft af lag, erfordras bestämmelser, huruledes förhållas bör i afseende å stämpelbeläggning af de handlingar, på grund af hvilka sökes lagfart å eller inreckning i jernväg.

Hvad dervid först beträffar sådana handlingar, på grund af hvilka sökes lagfart å jernväg, torde i flertalet fall de i gällande stämpelpappersförordning meddelade allmänna bestämmelser om stämpelbeläggning af köpe-, bytes- och gåfvobref om fast egendom komma att å dessa handlingar sakna tillämplighet. Bytes- och gåfvobref skola nemligen beläggas med stämpel i visst förhållande till nästföregående årets taxeringsvärde samt köpebref efter den i penningar bestämda köpe-skillingen, så framt denna icke understiger fastighetens taxeringsvärde, men i sådant fall efter sistberörda värde. Då nu enligt 2 § Bevillningsstadgan fastighetstaxeringsvärde icke åsättes jernväg, komme, i alla de fall, då lagfart meddelas å jernväg längre tid efter det den till jernvägen hörande mark för jernvägen förvärvades, än att det å marken

senast fastställda taxeringsvärde är det nästföregående årets, att alldeles saknas det värde, hvilket enligt förfatningen skall i vissa fall definitivt, i andra alternativt läggas till grund för stämpelberäkningen; likasom, äfven der taxeringsvärde föregående året blifvit åsatt de fastigheter, från hvilka jord till jernvägen upplåtits, det ofta måste vara förenadt med svårighet att, då, såsom icke sällan händer, jord kostnadsfritt upplåtes till jernvägen, bestämma det värde, som i förhållande till hela fastighetens, skall utgöra den afsöndrade delens taxeringsvärde.

Af det sagda lärer framgå, att särskilda bestämmelser skulle erfordras för stämpelbeläggning af ofvanberörda slag af fångeshandlin-
gar, derest någon stämpelafgift för dylika fång borde ifrågakomma.
Då emellertid ifrågavarande lagfartsinstitut otvifvelaktigt mer afser att
tillgodose det allmänna bästa än att bereda jernvägarne någon enskild
fördel, anser Utskottet sig ega en fullgiltig grund att tillstyrka stäm-
pelfrihet för dessa fångeshandlingar.

Med afseende vidare å de enskilda jernvägarnes stora betydelse
för samfärdseln mellan landets olika delar, hvilken betydelse ock blif-
vit af statsmakterna erkänd genom de statsunderstöd, som under olika
former kommit nämnde jernvägar till del, har Utskottet ansett det
ligga i statens intresse att icke genom en särskild beskattnings för-
svåra upptagandet af de lån, hvilka oftast utgöra en nödvändig förut-
sättning för jernvägarnes tillkomst, och derför trott sig böra föreslå
stämpelfrihet äfven för skuldförbindelser, på grund af hvilka sökes in-
teckning i jernväg. Hvad särskilt beträffar inreckning för lån, som,
innan ofvan omförmälda förordning trådt i kraft, af jernvägsaktiebolag
upptagits mot tryckta eller graverade obligationer, vill Utskottet fästa
uppmärksamheten derpå, att, då enligt 25 § af samma förordning in-
teckning för sådant lån skall anses vara sökt, då innehafvare af en
af obligationerna söker inreckning för sin fordran, det blefve förenadt
med synnerlig svårighet att finna en form, hvarunder stämpelbelägg-
ningen af de öfriga, icke företedda obligationerna kunde ega rum.

I öfverensstämmelse med hvad Utskottet sålunda anfört hemställer
Utskottet,

att Riksdagen, under förutsättning att den af Riks-
dagen för dess del antagna förordning, innefattande
särskilda föreskrifter angående lagfart, inreckning och
utmätning af jernväg, så ock i fråga om förvaltning
af jernväg under konkurs, erhåller kraft af lag, ville
besluta,

a) att den i § 7 af gällande stämpelpappersförordning, innefattande undantag från förfatningens allmänna stadganden om stämpelpligtighet, förekommande rubrik »köpe-, bytes- och gåfvobref» må erhålla följande förändrade lydelse:

»Köpe-, bytes- och gåfvobref samt testamentariska förordnanden å egendom af mindre värde än 100 kronor; ävensom fångeshandlingar, på grund af hvilka sökes lagfart å jernväg»;

samt

b) att åt rubriken »skuldebref» i samma § må gifvas denna lydelse:

»Skuldebref af alla slag, godkända räkningar, godkända eller protesterade vexlar eller enskilda assignationer, då det kapitalvärde, för hvilket intekning eller betalning sökes, ej uppgår, hvad skuldebref och godkända räkningar angår, till 500 kronor, men i fråga om godkända eller protesterade vexlar och enskilda assignationer till 100 kronor; ävensom samtliga dessa handlingar, när de i konkurs bevakas eller när för dem sökes intekning i jernväg; dock att dessa undantag icke gälla i fråga om den i rubriken vexlar i § 6 stadgade särskilda stämpel.»

Stockholm den 11 Maj 1880.

På Utskottets vägnar:

A. H. FOCK.

Herr *E. G. Boström* har begärt få antecknad, att han icke deltagit i behandlingen af detta betänkande.